

เสวนาวิจัยและบริการวิชาการ

“KM การเขียนผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติและนานาชาติ”

ในวันที่ 27 เมษายน 2560 เวลา 13.00 – 16.30 น. ณ ห้อง HU 1307 คณะมนุษยศาสตร์

โดย รองศาสตราจารย์ ดร. อัญชลี วงศ์วัฒนา

นักวิจัยที่มีผลงานตีพิมพ์ดีเด่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร

ร่วมกับคณาจารย์คณะมนุษยศาสตร์

.....

แนวคิดและหลักการที่ได้จากการ KM แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ในเรื่อง

“การเขียนผลงานเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ”

- **โจทย์!!! ทำไมถึงต้องตีพิมพ์ผลงานวิชาการ**

1. เป็นภารกิจของอาจารย์ที่สอนในระดับมหาวิทยาลัย
2. การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานทางสายวิชาการ
4. เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาและการประเมินหลักสูตรที่กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ (อาจารย์ประจำ/อาจารย์ผู้สอน หรืออาจารย์ประจำหลักสูตร)

- **ความสำคัญของการนำบทความวิชาการไปตีพิมพ์เผยแพร่**

1. จรรยาบรรณของนักวิชาการหรือนักวิจัย ในการนำบทความวิชาการไปนำเสนอเพื่อตีพิมพ์ ไม่ควรใช้วิธีการแบบเหวี่ยงแห หรือหากเห็นว่าวารสารที่ตอบรับการตีพิมพ์ผลงานใช้เวลานานเกินไปและยังไม่ได้ตีพิมพ์ผลงานดังกล่าว ผู้เขียนควรทำหนังสือแจ้งให้ทางวารสารทราบ แล้วค่อยนำผลงานดังกล่าวไปลงตีพิมพ์ในวารสารอื่นแทน
2. การคงอยู่ของหลักสูตรที่เปิดสอน อาจารย์ประจำหลักสูตรจะต้องมีผลงานวิชาการตีพิมพ์ ซึ่งอาจารย์ประจำหลักสูตรที่เปิดสอนจะมีระยะเวลา 5 ปี ถ้าอาจารย์ในหลักสูตรไม่มีการตีพิมพ์ผลงานเลย หลักสูตรก็ถูกปิดไป
3. ระวังในเรื่องของการนำผลงานวิจัยร่วมไปยื่นเพื่อขอและกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ควรทำให้เป็นตามหลักวิชาการและจรรยาบรรณ

- ปัญหาในการเขียนผลงานวิชาการ หรือผลงานวิจัย และการนำผลงานไปใช้ประโยชน์

1. ผู้เขียนไม่รู้จะเขียนเรื่องอะไร!!!! ไม่รู้จะทำเรื่องอะไร!!!!
2. ไม่มีข้อมูลในการที่จะเขียนวิเคราะห์หรือสังเคราะห์งาน
3. ไม่อ่านหรือศึกษาข้อมูลที่จะนำมาเขียนวิเคราะห์หรือสังเคราะห์เพื่อแสดงแนวคิดใหม่ๆ
4. ผู้เขียนมีความท้อใจ
5. ผลงานถูกแก้ไขหรือถูกปฏิเสธ
6. ผลงานถูกตีพิมพ์เผยแพร่ล่าช้า (ผู้เขียนควรตรวจสอบประวัติของวารสารที่จะนำไปลงตีพิมพ์ว่ามีความน่าเชื่อถือหรือไม่)

- ความชัดเจนในการเขียนบทความว่าผลงานที่เขียนเป็น “บทความ” ประเภทใด

1. “บทความวิจัย” ในการเขียนจะต้องแสดงกระบวนการทุกอย่างที่เป็นกระบวนการวิจัย ทุกขั้นตอนในกระบวนการจะต้องนำเสนอ ตั้งแต่วัตถุประสงค์ วิธีการ ผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ โดยเฉพาะกระบวนการวิธีวิจัยต้องเขียนให้ชัดเจน
2. ถ้ามีการเขียนบทคัดย่อก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะแสดงให้เห็นว่าผลงานดังกล่าวเป็น “บทความวิจัย” ซึ่งบทคัดย่อจะมีแสดงและปรากฏให้เห็นอยู่ในบทความวิจัย
3. “บทความวิชาการ” ผู้เขียนจะต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยมาหลาย ๆ เรื่องพอสมควร และผลงานวิจัย ในหลาย ๆ เรื่อง ถ้าเป็นหมวดเป็นหมู่ และมีเนื้อหาเดียวกัน ก็สามารถนำมาสังเคราะห์และแสดงการวิเคราะห์ในประเด็นที่เป็นปัญหาใหม่ให้ตรงกับทางศาสตร์ของผู้เขียน โดยเราจะต้องศึกษาว่าตอนนี้หรือขณะนี้ในสายเราหรือทางศาสตร์ของเรากำลังสนใจเรื่องอะไร มีเรื่องอะไรที่น่าสนใจ และพยายามเขียนแสดงประเด็นนั้นออกมา ก็จะเป็นบทความที่น่าสนใจ

วิธีการและขั้นตอนในเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่

1. ในเบื้องต้นก่อนลงมือเขียนบทความ ผู้เขียนควรเลือกหรือหาแหล่งที่จะนำวารสารลงตีพิมพ์
2. เมื่อเขียนบทความเสร็จแล้วควรหาหรือให้มีผู้ช่วยวิพากษ์วิจารณ์บทความที่เขียน เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งในการตรวจทานหรือตรวจสอบบทความที่เขียน
3. การเขียนบทนำควรเขียนให้ดึงดูดความสนใจผู้อ่าน มีความน่าสนใจว่า เขียนเรื่องอะไร ตอบอะไร และมีประโยชน์อย่างไร

4. ในการเขียนผู้เขียนควรมีข้อมูลหรือรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทความ
5. การเขียนบทคัดย่อจะต้องเขียนให้ครบ ตรงประเด็น และรวบรัด โดยไม่เน้นการเขียนภาษาที่สละสลวยและมีการเชื่อมโยงกันทางภาษาเหมือนบทสรุป แต่บทคัดย่อและบทสรุปมีความเหมือนกันตรงที่ การเขียนต้องเป็นการเขียนที่สรุปรวบยอดแนวความคิดของผู้เขียน ผลที่ได้ และประโยชน์ที่ได้รับ
6. การเขียนบทสรุปต้องเขียนให้แต่ละประเด็นมีความเชื่อมโยงกัน อ่านแล้วต้องเชื่อมโยงและราบรื่น โดยดึงเอาประเด็นสำคัญมานำเสนอให้ชัดเจน
7. ในการจัดทำเอกสารอ้างอิงของผู้เขียน ปัญหาที่พบบ่อยและถูกผู้อ่านท้วงติงเป็นประจำเพราะผู้เขียนมักจะลืมใส่ “เอกสารที่นำมาใช้อ้างอิง” และเอกสารที่อ้างอิงจะต้องถูกต้องตามหลักวิชาการ ในการจัดทำควรทำตามรูปแบบที่แต่ละวารสารกำหนด เพราะวารสารแต่ละที่จะมีการจัดทำเอกสารอ้างอิงไม่เหมือนกัน จึงต้องยึดตามรูปแบบของวารสารที่นำลงตีพิมพ์
8. การเขียนบทคัดย่อในสายมนุษยศาสตร์ ผู้เขียนสามารถเขียนได้ 2 แบบ คือ
 - แบบที่ 1 แนวเขียนแบบบทความวิจัยโดยต้องเขียนให้ครบ รวบรัด และตรงประเด็น
 - แบบที่ 2 แนวเขียนแบบพรรณนา โดยเน้นการเขียนที่ทำให้เห็นถึงความสำคัญของผลงาน และโน้มน้าวให้ผู้อ่านเห็นภาพตามมากที่สุดแล้วเลือกตัดสินใจ
9. การใช้สถิติตัวเลขก็เป็นตัวช่วยในการนำเสนอผลงานด้วยส่วนหนึ่ง ซึ่งจะเป็นข้อมูลการเน้นย้ำสิ่งสำคัญในประเด็นปัญหาที่เขียนได้ดียิ่งขึ้น
10. การนำเสนอด้วยแผนภูมิจะทำให้สามารถมองเห็นกรอบที่จะแสดงความคิดเห็นได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
11. การอภิปรายผลควรนำเสนอในลักษณะการเปรียบเทียบข้อมูลเพื่อแสดงข้อมูลให้เห็นชัดเจนขึ้น
12. การทำวิจัยก่อนและหลังจะแสดงข้อมูลให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร หรือดีกว่าของเดิมอย่างไร หรือดีกว่าเดิมยังไง หรือว่ามีแนวทางอย่างไรในการดำเนินการต่อไป
13. ในการเขียนผลงานควรระวังการวิจารณ์ผลงานเดิมที่มีการทำมาก่อนแล้ว ควรหลีกเลี่ยงที่จะวิจารณ์ผลงานในเชิงที่อาจก่อให้เกิดปัญหากับผู้ที่ทำผลงานเดิมมาก่อน
14. การเขียนข้อเสนอแนะ ผู้เขียนควรเสนอให้ผู้อ่านแสดงความคิดเห็นว่าเมื่ออ่านผลงานแล้วผลงานนี้สามารถนำไปต่อยอดผลงานอื่นได้อย่างไร หรือมีข้อบกพร่องอะไร เป็นต้น

15. การใช้ภาษาและการสื่อความหมายก็มีความสำคัญมากในการเขียนบทความ โดยผู้เขียนจะต้องแสดงความคิดเห็นในแต่ละประเด็นให้ชัดเจนและครบถ้วน โดยสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจในย่อหน้าแต่ละย่อหน้า และในแต่ละย่อหน้าที่เขียนไม่ควรเยอะหรือยาวเกิน ควรตั้งคำถามและตอบให้ครบและตรงประเด็นทุกประโยคในบทความต้องมีเหตุผล มีที่มาที่ไป และทำไมถึงต้องเขียน
16. การใช้ภาษาในการเขียนต้องใช้คำเดียวกันเหมือนกันทั้งหมด ไม่ควรใช้ภาษาที่ต่างกันมาก เพราะอาจทำให้ความหมายเปลี่ยน หรือการสื่อความหมายผิดเพี้ยนไปได้ ในการเขียนไม่ต้องเน้นประเด็นที่ไม่สำคัญ จุดสำคัญควรเน้นการเขียนให้ชัดเจน
17. ในการนำเสนอผลงานควรเลือกรฐานข้อมูลในการนำผลงานไปตีพิมพ์เผยแพร่ควรเลือกลงตีพิมพ์ในวารสารที่มีคุณภาพ ผู้เขียนจะต้องติดตามฐานข้อมูลแหล่งตีพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ถ้าเป็นฐานข้อมูลระดับชาติ ให้ดูจากฐานข้อมูลที่มีอยู่ในฐานช่วง 3 ปีก็ได้ เพราะฐานข้อมูล TCI จะมีการเปลี่ยนข้อมูลทุกปี แต่ถ้าเป็นฐานข้อมูลระดับนานาชาติ จะไม่ค่อยมีเปลี่ยนแปลงมากนัก ความเก่าแก่ของวารสาร ก็จะเป็นอีกส่วนหนึ่งในการช่วยพิจารณา ถ้าวารสารไหนอยู่นานเป็น 10 ปี ก็น่าจะเป็นวารสารที่ติดตลาด และน่าเป็นแหล่งตีพิมพ์วารสารที่มีความน่าเชื่อถือได้ หรือดูจากผู้ดูแลในการจัดพิมพ์ ใครเป็นคนจัดพิมพ์ ถ้าเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงก็น่าจะอุ่นใจได้ว่าเป็นวารสารที่มีมาตรฐาน และเลือกรฐานข้อมูลที่จะนำผลงานไปลงตีพิมพ์ในแต่ละระดับ ควรต้องดูก่อนว่า
 - เป็นฐานข้อมูลระดับชาติ ก็น่าจะต้องให้อยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 1 หรือถ้า
 - เป็นฐานข้อมูลระดับนานาชาติ ก็น่าจะต้องให้อยู่ในฐานข้อมูล SCOPUS หรือ ISI หรือฐานข้อมูลอื่นที่ สกอ. รับรอง
18. ผลงานที่ถูกนำลงตีพิมพ์ใน Proceeding แล้ว ผลงานนั้นจะไม่สามารถนำมาลงตีพิมพ์ในวารสารได้ ซึ่งผู้เขียนจะต้องตรวจสอบให้ดีก่อน
19. ควรตรวจสอบก่อนว่าวารสารมี Impact factor หรือไม่ หรือเป็นวารสารที่มีการอ้างอิงหรือไม่ หรือได้รับการอ้างอิงมากน้อยเพียงใด
20. การส่งผลงานเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสาร ผู้เขียนควรส่งไฟล์ข้อมูลให้วารสารทั้งในรูปแบบของ Word และ PDF เพื่อป้องกันความผิดพลาดของรูปแบบหรือเนื้อหาของผลงาน และผู้ดูแลก็สามารถนำไฟล์ข้อมูลไปตัดแปลงข้อมูลในการนำไปลงวารสารเพื่อเผยแพร่ได้

วิธีการและเทคนิคในการเขียนบทความทางวิชาการ

1. อ่านให้มาก ๆ เพื่อที่จะได้มีข้อมูลว่าเรื่องอะไรที่อยู่ในความสนใจ หาคำตอบได้หรือยัง หรือทำกันไปถึงไหนแล้ว ซึ่งการอ่านจะเป็นวิธีที่ช่วยได้มาก
2. ชื่อบทความควรมีความน่าสนใจทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเมื่อตีความแล้วต้องไปในทิศทางเดียวกัน มีความน่าสนใจและมีความเหมาะสม
3. ต้องเขียนวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน
4. เนื้อหาที่เขียนจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่เขียน สามารถตอบคำถามของวัตถุประสงค์ได้ตรงและครบประเด็น
5. บทความมีการนำเสนอความคิดและทฤษฎีมาใช้ได้อย่างเหมาะสม
6. มีการทบทวนวรรณกรรม หลักฐานและเอกสารในการสนับสนุนการเขียนอย่างเพียงพอ โดยเขียนให้ชัดว่า เป็นบทความใหม่ และไม่ซ้ำกับใคร
7. การวิเคราะห์และการอภิปรายผลเป็นไปอย่างน่าเชื่อถือ มีเหตุมีผล และถูกต้อง
8. การนำเสนอความก้าวหน้าของผลงานทางวิชาการ ต้องแสดงถึงความรู้ใหม่ที่ลึกซึ้งกว่างานเดิมที่เคยมีผู้ศึกษามาแล้ว
9. การอ้างอิงต้องถูกต้องตามหลักวิชาการ
10. การนำบทความไปลงตีพิมพ์ควรศึกษาหลักเกณฑ์และรูปแบบการเขียนของแต่ละวารสารว่าเป็นแบบใด

ประโยชน์และคุณค่าของการไปนำผลงานไปตีพิมพ์เผยแพร่

1. ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากผู้เขียนอื่น ๆ
2. เป็นความท้าทายและเป็นความภาคภูมิใจของผู้เขียน
3. เป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของสถาบัน

โอกาสที่จะได้ตีพิมพ์ผลงาน

1. นโยบายของวารสาร ต้องดูว่าวารสารนั้นเป็นวารสารทางด้านไหน ควรเลือกวารสารที่ตรงกับศาสตร์ที่เขียน
2. คุณภาพของผลงานวิชาการ
3. ผลงานมีความน่าสนใจ หรือมีความแปลกใหม่

4. ชื่อเสียงของผู้เขียน การส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารฯ อย่างสม่ำเสมอ ก็จะมีส่วนที่จะทำให้อ่านงานได้รับการยอมรับจากแหล่งตีพิมพ์วารสาร และได้รับการติดต่อให้นำบทความเพื่อตีพิมพ์ลงในวารสารนั้นๆ เป็นประจำ
5. การไปนำเสนอบทความวิชาการในงานประชุมวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ก็เป็นส่วนช่วยให้ผู้เขียนผลงานมีแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ที่ได้จากการนำเสนอผลงาน สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนางาน หรือต่อยอดองค์ความรู้ได้ และได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาทักษะในการนำเสนอผลงานต่อที่ประชุมสัมมนา บางครั้งอาจมีโอกาสดำเนินการสนับสนุนให้มีการพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบเอกสารวิชาการอันเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

ข้อควรระวังในการนำผลงานไปตีพิมพ์

1. ควรพิจารณาและตรวจสอบในเรื่องของแหล่งตีพิมพ์วารสารต่าง ๆ เพราะมีกรณีการถูกหลอกลวงและเรียกเก็บเงินในการนำบทความไปลงตีพิมพ์โดยเจ้าหน้าที่ที่ดูแลวารสาร แต่ไม่ได้มีการนำบทความไปลงตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าว ควรมีการตรวจสอบและติดตามให้ดี
2. ควรศึกษาและตรวจสอบรายละเอียดเวทีในการจัดประชุมทางวิชาการให้ชัดเจนว่าเป็นเวทีการประชุมวิชาการระดับใด เป็นระดับชาติหรือนานาชาติ เพื่อคุณประโยชน์ที่ผู้เขียนจะได้รับภายหลังจากการไปนำเสนอผลงานแล้ว ทั้งในเรื่องของรางวัลตีพิมพ์ หรือคะแนนการประเมิน เป็นต้น

.....

ข้อมูลจาก : งานวิจัยและบริการวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์